

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.310/2023/5.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Takács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Takács Attila ügyvéd)

ügyvéd címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Moldován és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Mátó Géza ügyvéd)

ügyvéd címe

A per tárgya:

közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

65.P.21.952/2022/12.

A fellebbezést benyújtó fél neve:

a felperes

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 8 napon belül – költségterítés nélkül – adja ki a e-mail cím címre a felperesnek azt az adatot, hogy a 2019. június 1 – 2019. augusztus 31. közötti időtartamban hány fizetési meghagyás iránti kérelem ügyében járt el az irodája;

az alperesnek járó 300.000 (Háromszázezer) forint + áfa elsőfokú perköltség összegét 289.400 (Kettőszáznyolcvankilencezer-négyszáz) forint + áfa összegre leszállítja;

egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 42.700 (Negyvenkettőezer-hétszáz) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2020. április 19-én kelt e-mailben kérte az alábbi 8 pontban foglalt adat kiadását az alperestől: 1.) mi az alperesi iroda fax száma, 2.) hány közérdekű adatigénylést kezelt 2019-ben?, emellett a 2019. június 1 – 2019. augusztus 31. közötti időszakban, az alperes közjegyzői irodájának fizetési meghagyásos ügyei vonatkozásában az alperes 3.) hány ügyben járt el, 4.) hány ügyben mondtak ellent, 5.) hány fizetési meghagyás emelkedett jogerőre, 6.) hány kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet terjesztettek elő fizetési meghagyási eljárásban, 7.) az alperes hánynak adott helyt, illetve 8.) hányat utasított el és mi okból.

[2] Az alperes a felperes adatigénylésének az 1.) – 2.) pontok vonatkozásában eleget tett, azonban a 3.) – 8.) pontok tekintetében nem adta ki a kért adatokat, amelyet a 2020. május 5-én kelt válasziratában azzal indokolt, hogy az adott intervallumban keletkezett fizetési meghagyásos adatokkal a felperes által igényelt formában nem rendelkezik. A kért adatokat a kamara (kamara) által működtetett, a közjegyzők által hozzáférhető informatikai nyilvántartás nem tartalmazza, azok a rendszerből nem kereshetőek ki, előállításukhoz a közjegyzőre szignált ügyiratok egyenkénti átvizsgálása szükséges. Ehhez ugyanis a 2010. évtől kezdődően minden – mintegy 20.000 db – ügyet át kellene tekinteni, amely 480 munkaórát ölelne fel, így az adatközlést 4.400 forint óradíjjal számolva 2.112.000 forint munkaerő ráfordítási költség megtérítése esetén vállalta. Ezen körülményeket más perben meghallgatott tanúvallomásokkal, valamint az e perekben született ítéletekben foglaltakkal kívánta alátámasztani.

[3] A felperes 2022. május 4-én – a korábbi, 2020. június 8-án benyújtott és visszautasított keresetlevele beadását követően – ismételten keresetlevelet terjesztett elő, amelynek vonatkozásában a Fővárosi Törvényszék hatásköre hiányát állapította meg és az iratokat felterjesztette az eljáró bíróság kijelölése érdekében a Fővárosi Ítéltáblára. A másodfokú bíróság azonban a 2022. július 20-án kelt, 1.Pkk.25.685/2022/2. számú végzésével az eljárás lefolytatására a Fővárosi Törvényszéket jelölte ki.

[4] A felperes az ismételten előterjesztett keresetlevelében kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest a kérelem 3.) – 8.) pontjaiban szereplő adatok kiadására az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 3. § 5. pontja, 26. §-a, 29. § (2) bekezdése és 31. § (1) és (3) bekezdései szerint, azzal, hogy erre az alperes elsődlegesen költségtérítés nélkül köteles. Másodlagosan az alperes új eljárásra és új költségtérítés megállapítására kötelezését indítványozta. Kérte továbbá az alperes marasztalását a megbízási szerződés alapján felmerült 63.500 forint + áfa összegű perköltsége megfizetésére.

[5] A felperes előadta, hogy a kiadni kért adatok közérdekű adatnak minősülnek, mivel azokat az alperes kezeli, azok a tevékenységre vonatkoznak, azaz a közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek. A kért adatok az alperes által rögzített információk, amelyek előadása szerint – az alperes állításával szemben – nem nagy terjedelműek.

[6] A felperes további perfelvételi nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy az alperes által csatolt bizonyítékok nem támasztják alá az alperes érdemi védekezését, azaz azt, hogy nem állnak rendelkezésre az adatok, illetve azok nem nyerhetőek ki alperes kimutatásaiból. Továbbá a mellékelt iratok nem az alperes ügyeire vonatkoznak, azok mások személyes adatait tartalmazzák, ezért ezen bizonyítékok kirekesztését indítványozta. Ezen kívül a felperes vitatta az alperes által megállapított költségtérítés alapjául szolgáló munkaórák számát, az órabért és az ezek alapján kiszámított díjat, mivel előadása szerint az általa kért adatok költségtérítés nélkül is kiadhatóak. Vitatta, hogy visszaélésszerű lenne az

adatigénylése, ennek alátámasztására számos bírósági, (Kúria Pfv.21.083/2020/8., Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.526/2014/8/II.), valamint alkotmánybírósági határozatot [12/2004. (IV.7.) AB határozat, ABH 2004, 217, 221., 21/2013. (VII.19.) AB határozat] hívott fel, továbbá hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, valamint VI. cikk (2) és (3) bekezdésére is. Megjegyezte, hogy adatigénylése azért sem tekinthető visszaélésszerűnek, mivel kutatóként dolgozik, aktívan foglalkozik a közfeladatot ellátó szervek munkájának színvonalával, a korrupcióval, hivatali visszaélésekkel, törvénysértésekkel, így a törvények keretei közt él a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jogával.

[7] Az alperes az ellenkérelmében a kereset teljes elutasítását kérte, a csatolt megbízási szerződés szerinti perköltségének egyidejű megtérítése mellett. Arra hivatkozott, hogy a felperes adatkiadás iránti kérelme visszaélésszerű joggyakorlásnak minősül, a felperes által kért adatokat erre irányuló jogszabályi kötelezettség hiányában, statisztikai bontásba rendezve nem kezeli, ezért azok kiadására nem kötelezhető. A kérelemre adott válaszában foglaltakat megismételve kiemelte, hogy a felperes által igényelt statisztikai adatok kigyűjtése, összeállítása, rendszerezése, és a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem elutasításának indokaival kapcsolatos jogi érvelés kivonatos formába történő átalakítása az adott időszakban ellátott, mintegy 20.000 db ügy egyesével történő átnézésével végezhető el, emellett azt szakképzett jogász (közjegyző vagy közjegyzőhelyettes) tudja elvégezni, amely az alperesi iroda munkaerőforrásainak aránytalan igénybevételével járna. E körben hivatkozott egyrészt a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.129/2015/6. számú ítéletére, amelyben a másodfokú bíróság kimondta, hogy a kért formában nem létező adatsor előállítására, az adatok összegyűjtésére és rendszerezésére az adatkezelő a bírói gyakorlat alapján nem kötelezhető. Másrészt a 13/2019. (IV.8.) számú AB határozatban – az előbbi eseti döntésben foglaltakat megerősítve – az Alkotmánybíróság elvi éllel kimondta, hogy ha az alperes a kért formában az adatokat nem kezeli, nem csoportosítja, annak előállításra bírósági úton sem kötelezhető. Az adatkezelő csak a rögzített és ténylegesen a kezelésében lévő információt, ismeretet, adatot köteles kiadni. Harmadrészt hivatkozott a közsféra információinak további felhasználásáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2003/98/EK irányelve (2003. november 17.) iránymutatására is, amely az Alkotmánybírósággal egyezően azt mondta ki, hogy a közfeladatot ellátó szerv nem köteles kizárólag az adatigény teljesítése érdekében minőségileg más adatot előállítani. Ha egy adat, információ nincs az adatkezelő kezelésében, illetve a kért adatot nem állították elő, akkor az adatkezelő az adatkérés teljesítésére nem kötelezhető. Negyedrészt kitért a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH) 4205-2/2012/V. állásfoglalására is, amely szintén azt erősítette meg, hogy az adat megismerésére vonatkozó igény teljesítése az adat meglétét feltételezi, az adatkezelő nem köteles az igény teljesítése érdekében maga előállítani a kért adatokat, a megismerhetőséget kizárólag a kezelésében lévő adatok tekintetében kell a törvény szabályai szerint biztosítani. Ha az adatigénylésben megjelölt szempontok szerinti adatgyűjtés nagyobb munkaráfordítást, költséget igényel, mely egyszerű matematikai vagy informatikai műveleteken túlmutat, akkor annak elvégzésére a közfeladatot ellátó szervnek nincs jogszabályi kötelezettsége, de külön díjazás ellenében, nem közérdekű adatigénylés teljesítéseként, hanem szolgáltatásként elvégezheti.

[8] Az alperes a költségfelszámítás körében a közérdekű adat iránti igény teljesítéséért megállapítható költségtérítés mértékéről szóló 301/2016 (IX.30.) Korm. rendeletre utalva hangsúlyozta, hogy az adatkiadás teljesítésére indokolt a 480 munkaóra,

illetve a felszámított költség mértéke. Ez utóbbi tekintetében azzal érvelt, hogy az egy munkaórára eső munkaerő költsége meghaladja a Korm. rendelet 4. § (4) bekezdése szerinti maximumot, ezért az nem eltúlzott. Ezenkívül megjegyezte, hogy a felperes által igényelt adatok feldolgozása olyan jelentős jogi és adminisztrációs munkaterhet jelent az alperes számára, amelynek teljesítése egy átlagos, néhány fős stábbal működő jogi szolgáltatói iroda alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével járna. Állításának igazolására csatolta a kamara Informatikai Irodája irodavezetőjének szakértői nyilatkozatát a közjegyzőket támogató elektronikus fizetési meghagyásos rendszer funkcionális képességeinek bemutatására. Eszerint statisztikai adatsor nem áll rendelkezésre, sőt a perbeli adatigénylés szerinti részleteséggel irányított keresést sem tudna végrehajtani, így a kért adatokkal a felperes által igényelt formában nem rendelkezik.

[9] Az alperes a további perfelvételi iratban előterjesztett válaszában kiemelte, hogy önmagában az a körülmény, hogy költségterítést kért az adatok kiadásáért, nem jelenti azt, hogy rendelkezésre áll a kért formában a kiadni kért adat; új és minőségileg más adatot kell előállítania, amelynek a kiadására nem kötelezhető. Hangsúlyozta, hogy egy másik bírósági eljárásban az elsőfokú bíróság ítéletében azt állapította meg, hogy nem merült fel adat arra nézve, hogy az alperes rendelkezne olyan számítógépes (elektronikus) nyilvántartással, amelyben az adatok kigyűjtése egyszerű számítástechnikai vagy matematikai műveletekkel végrehajtható lenne, így azon perben a bíróság az eset összes körülménye mérlegelésével azt állapította meg, hogy az alperes kötelezése a többszörös művelet-sorozat elvégzésére ténylegesen egy addig nem létező, külön jogszabály által nem előírt, minőségileg új adatsor létrehozásának kötelezettségét jelentené, ezért a felperes által igényelt, új minőséget jelentő adatok készzésére és kiadására nem köteles. Utalt arra is, hogy a felperes nem jelölte meg konkrétan, hogy mennyiben jogszabálysértő az általa a per folyamán becsatolt bizonyíték, amelyek más személyek személyes adatait tartalmazzák. Amennyiben a felperes ezen felvetését valóban fogadja el a bíróság, abban az esetben a felperes által csatolt egyéb közjegyzői válasziratok sem fogadhatóak el bizonyítékként, mivel azok is tartalmazzak személyes adatot. Végül megjegyezte, hogy a felperesi igénynek nincs közérdekű adattartalma, az esetleges személyes érdekek által vezérelt joggyakorlás pedig nem támogatható közérdekű adatigénylésként.

[10] Az alperes a perfelvételi tárgyalást követően – felhívásra – csatolta és okirati bizonyítékként kérte figyelembe venni az ellenkérelmében hivatkozott, más perben meghozott ítéleteket, illetve egy másik, felperes kérelmére indult eljárásban született, az alperes álláspontját tartalmazó határozatot, és a hivatkozott tanú-meghallgatási jegyzőkönyvet. Ez utóbbi a kamara cég3. ügyvezetőjének vallomását tartalmazza, amely igazolja a közjegyzői informatikai rendszer működését. A fenti határozatokban a bíróságok arra jutottak, hogy a közjegyző nem köteles összegyűjteni, statisztikai sorba rendezni ezeket az adatokat. Nincs számítógépes rendszere, illetve keresési felülete, amely ezt biztosítaná. Erre azonban a felperes – felhívás ellenére – nem tett érdemi nyilatkozatot.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000 forint + áfa összegű perköltséget.

[12] Ítéletének indokolásában alkalmazott jogszabályként idézte az Infotv. 3. § 5., 6., és 9. pontjaiban, 26. § (1)-(2) bekezdéseiben, 28. § (1) bekezdésében, 30. § (5) bekezdésében, 31. § (1)-(3) és (5) bekezdéseiben, továbbá a közjegyzői ügyvitel szabályairól szóló 29/2019. (XII.20.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésében, 11. § (1)-(2) bekezdéseiben, valamint a 2. mellékletben foglaltakat. Utalt továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 2. §-ában, 265. §-ában, 269. § (1)-(2) bekezdéseiben, illetve az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében és VI. cikk (3) bekezdésében írtakra.

[13] Kiemelte, hogy a felek által nem volt vitatott, hogy a felperes által kiadni kért adatok az alperes törvényes tevékenysége végzése körében keletkeztek, azok a tevékenységére vonatkoznak, így közérdekű adatnak minősülnek.

[14] A törvényszék az alperes által becsatolt, más perben született ítéleteket, különösen a tanúvallomásokat a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján bizonyítékként fogadta el, továbbá a kamara Rendszer funkcióinak bemutatására szolgáló képernyőfotókat is. Ez utóbbival összefüggésben rámutatott arra, hogy a közjegyzők nem a rendszer egészét, pusztán a számukra nyitva álló felületet érhetik el és használhatják. Ennek megfelelően a közjegyző az egyes ügyekre az eljárás ügyszámára, vagy a felek, képviselőik nevére, irányítószámára hivatkozva tud rákeresni, azzal, hogy megjelöli a kiszignálás vagy az utolsó irat érkezésének időpontját. Ezen funkciókon kívül a közjegyző kilistázhathatja az elmúlt 90 napban indult, a keresés pillanatában folyamatban lévő ügyeinek számát, valamint egy év vonatkozásában a papír alapú irattal érintett ügyeit. Mindebből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a fizetési meghagyásos eljárást támogató rendszernek nincs olyan funkciója, melyet alkalmazva egyszerű kereséssel, informatikai művelettel ki lehetne nyerni a felperes által kiadni kért adatokat. Valamennyi kérdés pontos megválaszolásához a közjegyzőhöz érkezett fizetési meghagyásos eljárások egyenként történő átnézése szükséges.

[15] Az elsőfokú bíróság érvelése szerint az alperesnek ezért az előtte folyamatban lévő és folyamatban volt ügyeket áttekintve, az abban rögzített adatokból kiindulva egy olyan, addig nem létező kimutatást kellene készítenie, mellyel megválaszolhatja a felperesi kérdéseket, amely minőségileg új adat létrehozására irányuló tevékenység lenne, ez azonban az adatkezelőtől a korábban felhívott határozatok szerint nem várható el. Továbbá költségtérítés felszámítása nélkül az igényelt, nem vitásan közérdekű adatok kiadására az alperes egyébként sem kötelezhető. A kifejtettek okán nem vizsgálta a törvényszék az alperes azon hivatkozását, hogy az adatigénylés joggal való visszaélésnek minősül-e, illetve azt sem, hogy összességében alátámasztott-e az ellenkérelemben foglalt költségtérítés. A másodlagos kereseti kérelem tekintetében azt állapította meg, hogy az nem teljesíthető, mert egyrészt a felperes arra vonatkozóan nem terjesztett elő kérelmet, hogy kéri-e költségtérítés mellett az adatok kiadását alperestől, másrészt az alperes megfelelő módon, okirattal bizonyította, hogy a megállapított költséget igényelhetné felperestől.

[16] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes egészében elutasította, mivel érvelése szerint költségterítés nélkül nem köteles az alperes kiadni a kért adatokat, de az alperesnek más összegű költség megállapítására sincs oka, emellett a felperes a költség összegét sem kifogásolta alappal.

[17] Az elsőfokú bíróság az alperesnek járó perköltség összegét a Pp. 83. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (Ükr.) értelmében – mérlegeléssel – állapította meg 300.000 forint + áfa összegben.

[18] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen az elsőfokú bíróság határozatának megváltoztatását és a keresetének történő helyt adást, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte, az alperes perköltségben történő marasztalása mellett.

[19] Állította, hogy a törvényszék illetékesség hiányában járt el, mivel a közjegyzőkről szóló 1991. évi XCI. törvény (Kjtv.) 12. § (1) és (4) bekezdéseit összevetve az Infotv. 31. § (5) bekezdésével egyértelműen megállapítható, hogy a per elbírálására a járásbíróságnak van hatásköre. Felhívta a Fővárosi Ítéltábla 3.Pkk.25.658/2020/2. számú határozatát, amely szerint az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna állapítania az illetékessége hiányát és az ügyet át kellett volna tennie a Pesti Központi Kerületi Bíróságra. Ez azonban nem történt meg, amely másodfokon nem orvosolható lényeges eljárási szabálysértésnek minősül.

[20] Sérelmezte, hogy a törvényszék nem megfelelően állapította meg a tényállást (a releváns tényeket), mivel nem rögzítette, hogy az alperes a kereseti kérelemben foglalt mely adatokat kezeli, s melyeket nem, ezért az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

[21] Emellett az alperes a Pp. 265. § (1) bekezdésébe, illetve az Infotv. 31. § (2) bekezdésébe ütköző módon nem bizonyította a megtagadás jogszerűségét igazoló körülményeket. Az elsőfokú bíróság nem merítette ki a kereseti kérelmeket, továbbá nem rendelkezett a költségterítés tekintetében sem és az indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

[22] Véleménye szerint a törvényszék az anyagi pervezetés körében nem tisztázta, hogy pontosan mi az alperes védekezése, mivel ellentmondó azon alperesi állítás, miszerint a kiadni kért adatok nem állnak a kezelésében, ugyanakkor az adatok kiadásáért költségigényt támaszt.

[23] Előadása szerint az elsőfokú bíróság mellőzte a bizonyítási indítványait, hiszen kérte az alperes személyes meghallgatását, amelyet a törvényszék elutasított, emellett felhívásokat intézett az alpereshez, amelyekre az alperes nem nyilatkozott, ezt azonban az elsőfokú bíróság nem értékelte az alperes terhén.

[24] Számos eseti döntést felhívva utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolása kirívóan okszerűtlen, megfelelő indokolást nem tartalmaz, így felülbírálatra alkalmatlan. Továbbá a törvényszék jogsértő bizonyítékokat fogadott el, amikor a kamara rendszerről készült képernyőfelvételeket az eljárás anyagává tette, ugyanakkor más, az adatigénylés teljesítéséről szóló okirati bizonyítékot mellőzött.

[25] Végül megjegyezte, hogy az alperes a perre okot adott, nem bizonyította a megtagadás jogszerűségét, így szükségtelenül okozott neki költséget, ezért a Pp. 86. § (1)-(2) bekezdései értelmében a perköltségének megtérítésére köteles.

[26] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte másodfokú perköltségének egyidejű megtérítése mellett, lényegében megismételve az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait.

[27] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó, a Pp. 380. §-ában, illetve 381. §-ában rögzített, az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási szabálysértést nem észlelt. Mindezek alapján – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött, a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között. Az elsőfokú ítéletet a felperes fellebbezésében teljes terjedelmében támadta, annak jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[29] Az ítéltábla a felperes fellebbezésében elsőként felhívott illetékességi kifogásra figyelemmel előjáróban rögzíti, hogy jelen másodfokú eljárásban az eljáró bíróság illetékességének vizsgálata szükségtelen, mivel a Fővárosi Ítéltábla a 2022. július 20-án kelt, 1.Pkk.25.685/2022/2. számú, nem fellebbezhető végzésével az eljáró bíróság kijelölése tárgyában már határozott, és az eljárás lefolytatására a Fővárosi Törvényszéket jelölte ki. E határozata köti az elsőfokú bíróságot, így az ügy áttételéről a Fővárosi Törvényszéknek nem kellett rendelkeznie.

[30] Az adott ügyben a felek által sem vitatottan az alperes közfeladatot lát el, és a felperes által kért adatok közérdekű adatnak minősülnek. A felperes fellebbezésére tekintettel tehát az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes kötelezhető-e a kereseti kérelemben foglalt adatok kiadására.

[31] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett körben az irányadó anyagi jognak csak részben felel meg, ugyanis a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságétól – az első adatkiadás iránti kérelem tekintetében - eltérő jogi következtetés vonható le. Ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően részben megváltoztatta.

[32] Az alperes az elsőfokú eljárás során és a fellebbezési ellenkérelmében arra hivatkozott – utalva az A/3. szám alatt mellékelt tanúvallomásra, valamint az A/4 – A/10. szám alatt csatolt képernyőfotókra –, hogy az elektronikus fizetési meghagyásos rendszer technikai jellemzőiből adódóan nem lehetséges irányított keresést végrehajtani, ezért abból statisztikai adatsor előállítására sem képes. A felperes által kiadni kért adatok vonatkozásában az ügyek 2010. évtől kezdődő egyenkénti áttekintése szükséges, amely aránytalan munkaerő-ráfordítással járna, így az csak költségterítés egyidejű megállapítása mellett lehetséges.

[33] Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratokból, különösen a fenti képernyőfotókból – az alperes érvelésével szemben – azonban azt állapította meg, hogy nem indokolt az ügyek 2010. évig visszamenőleg történő vizsgálata, ugyanis az alperes az FMH ügyeket megadott időszak szerint listázni tudja, a kereseti találat eredményeként pedig egyszerű számolás eredményeképp megállapítható, hogy a felperes által igényelt 2019. június 1 – 2019. augusztus 31-ig terjedő időintervallumban hány FMH ügyben járt el az alperes, ahhoz további informatikai művelet elvégzése nem szükséges, így a kereseti kérelem 1.) pontjában foglalt adat kiadása nem ütközik akadályba.

[34] Tévedés nélkül állapította meg ezzel szemben az elsőfokú bíróság, hogy a kereseti kérelem 2.) – 6.) pontjaiban foglalt adatok kiadása az alperes által csatol tanúvallomások, illetve egyéb okirati bizonyítékok alapján nem lehetséges, mivel az alperes az ehhez szükséges elektronikus informatikai rendszerrel nem rendelkezik.

[35] Helyesen hivatkozott arra az alperes – felhívva az irányadó bírói gyakorlatot –, hogy a közfeladatot ellátó szervezet csak a ténylegesen létező és az általa kezelt adatok kiadására kötelezhető. Erre a következtetésre jutott az Alkotmánybíróság a 13/2019. (IV.8.) AB határozatában is ([59]-[61] bekezdések), amely szerint az alperes nem is lenne kötelezhető arra, hogy a rögzítetteken kívül új adatokat szerezzen be, gyűjtsön, vagy az általa egyébként kezelt adatok összevetése útján új, minőségileg más adatot (statisztikát, kimutatást), esetleg az adatokat magyarázó anyagokat állítson elő, vagy az adatokból

következtetéseket vonjon le, mivel az adatkezelő kizárólag a létező, bármilyen módon rögzített és ténylegesen a kezelésében lévő közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adato(ka)t köteles kiadni. Adat-előállítási kötelezettség azonban nem következik az Alaptörvényből. Ha tehát a kiadni kért, közérdekűnek (Infotv. 3. § 5. pont) vagy közérdekből nyilvánosnak minősülő (Infotv. 3. § 6. pont) adat alperes általi kezelése (Infotv. 3. § 10. pont) nem állapítható meg, ez a közérdekű adatok megismerésére irányuló alapjogi igény teljesítésének akadályát képezi a 3252/2016. (XII. 6.) AB határozatban foglaltak szerint.

[36] A törvényszék ítéletében kellő indokát adta annak is, hogy milyen okból fogadta el a tényállás alapjául a más eljárásból származó tanúvallomásokot, továbbá egyéb okirati bizonyítékokat és a rendelkezésre álló adatok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a kért adatok kiadására nem kötelezhető, mivel ahhoz minőségileg új adatbázist kellene előállítania. A csatolt tanúvallomásokból és képernyőfotókból helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az adatbázisból egyszerű informatikai művelettel a felperes által a kereseti kérelem 2.) – 6.) pontjaiban kért adatok kinyerése nem lehetséges, azok ugyanis csak szakképzett, jogi végzettséggel rendelkező munkaerővel lennének kigyűjthetőek, aránytalan időráfordítással. Ennek során mintegy 20.000 ügyet kellene egyenként átvizsgálni, és a kért adatokat meghatározott szempontok szerint rögzíteni, ami nyilvánvalóan számottevő, a működés eredményességét érintő nehézséget jelent.

[37] A kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdésének második fordulata alapján részben megváltoztatta és a rendelkező rész szerint kötelezte az alperest a felperes keresetének 1.) pontjában foglalt adat kiadására. Ennek megfelelően – a felperes kisebb részben eredményes fellebbezésére tekintettel – az alperesnek járó elsőfokú perköltség összegét leszállította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[38] A Fővárosi Ítéltábla a pernyertesség-pervesztesség 1/6-5/6 arányára, valamint arra figyelemmel, hogy a felperes fellebbezése csak kisebb részben vezetett eredményre, a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése szerint kötelezte az alperes képviselete ellátásával összefüggésben felmerült első- és másodfokú perköltsége megfizetésére. Az ítéltábla az ügyvédi munkadíj összegét a Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdése, valamint az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú eljárásra vonatkozóan 289.400 forint + áfa összegben (300.000 forint + áfa – 10.583 forint + áfa), míg a másodfokú eljárásra (50.000 forint + áfa – 20.800 forint) tekintettel állapította meg.

[39] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

[40] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2023. szeptember 26.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Helga s.k.
bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró